

{ אז נדברו }

פרשת במדבר תש"פ | עלון מספר: 465 | לסדר: "שאו את ראש"

להצטרפות לרשימת התפוצה

בכייל

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדריים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות שלכם

מחזקת את ידינו...

איך מחליפים דיסק מקורונה... לקבלת התורה?? ו... והאם בכלל??

מעניין אותי אם גם לך זה מפריע בימים אלו... בימים האחרונים אני מרגיש תחושה מאוד מוזרה... מצד אחד זהו!!! די קורונה!! מצידי הקורונה נגמרה... אני עכ"פ סיימתי ללמוד בעיון את הסוגיה דקורונה... אני מיציתי את הסוגיה... (בתקווה שלא תגיע איזה קושיה בדמות גל חוזר שתפריך את כל המהלך ולא נצטרך שוב להתחיל את הסוגיה מחדש...) טוב... סיימתי עם הסוגיה של הקורונה... עכשיו צריך לעבור לסוגיה הבאה... נו... מהי הסוגיה הבאה?? חג השבועות!!! עוד רגע חג השבועות... נו... מהר... מהר אהוב כי בא מועד... מהר להסתער על ההכנה למתן תורה... חיזוק בלימוד...

אבל לא!!! מאוד קשה לי להחליף את הדיסק... מאוד קשה לי להיכנס כעת להכנה למתן תורה... זה כ"כ לא קשור לי עכשיו... אולי בגלל שאני רגיל להגיע לחג השבועות לאחר שגרה מבורכת של למעלה מחודש ימים בספירת העומר... ואילו התקופה האחרונה שהייתה כ"כ לא שגרתית... אז ליפול לחג השבועות מתוך קורונה אחת גדולה... זה. זה לא מתניע לי... אני מנסה ו... ולא...

באמת מה עושים?? איך מצליחים להתניע... ומהר... לפני שיהיה מאוחר??

אז מצאתי נחמה פורתא... עם ישראל- דור דעה במדבר היו במצב לא יותר טוב מאיתנו!!! אם אנחנו נוחתים לחג השבועות היישר מהקורונה... אז תחשוב שעם ישראל באותם 49 יום עברו למעלה מעשר מסעות... ועוד איזה מסעות... עד לפני חודש וחצי הם היו במ"ט שערי טומאה... בחודש וחצי הזה הם הספיקו להיות בים סוף... להגיע לאילימה... להתלונן במסה ומריבה... מדבר סין... לקבל מן... לקבל את השבת... הספיקו להגיע לרפידיים... הספיקו לעבור את מלחמת עמלק... (שזה נושא בפני עצמו שמבואר בהרחבה בעמוד האחורי בשבוע זה) ו... ומיד לאחר מלחמת עמלק הם נוחתים היישר להר סיני!!!! היישר לקבלת התורה!!!!

ואם עם ישראל למרות כל זה הצליחו להתניע מחדש... ולהיכנס עם כל הברען למתן תורה... אז גם אנחנו מסוגלים... ואתה יודע מה? **אדרבה!!! זה גופא קבלת התורה!!!**

מה זה קבלת התורה?? לקבל על עצמי לעשות מה שצריך!!! נעשה ונשמע!!

כן... אני עומד דרוך ומחכה להוראות מלמעלה... מה שהרבש"ע אומר לי... אני מיד מבצע... נו... אז איך מתאמנים הכי טוב על קבלת התורה?? איך רוכשים את המיומנות הכי טובה להיות מקבל תורה?? **בשביל זה אתה עומד כל יום מול נתוני שטח ש ו נ י ס ! ! !** וכל יום הקב"ה מציב לפניך מגרש אחר... אתגרים שונים... וכל פעם הקב"ה רוצה משהו אחר... והנה... פה נקודת המבחן!! רבש"ע: אני פה לשרותך!!! נעשה ונשמע... אין לי מושג מה יהיה היום... אין לי מושג האם אני חוזר לבית מדרש או נשאר בבית... האם אני מצטרף לקפסולה או נשאר בחוץ... אני כבר חודש ימים שלא יודע לצפות מראש איך אני הולך להיראות היום... ואיפה הקב"ה רוצה לראות אותי?? אבל בשביל זה אני **מכריז נעשה ונשמע!** ואני פה לשרותך רבש"ע!! איפה שיהיה

זו הפיסגה של קבלת התורה!! וזה בדיוק מה שהיה לדור דעה לאורך כל ספירת העומר.

עם ישראל הולכים אחרי עמוד הענן... ולא יודעים לאן הוא הולך... ואין שום קצה חוט מתי הוא נעצר... והולכים!!! למה הולכים?? כי... **כי נעשה ונשמע!** אנחנו הולכים אחרי ה'...

עמוד הענן לפתע נעצר... באותה שניה כולם עוצרים... מתקפלים... בונים סוכות... כן... כל המושג היהודי ששמו סוכות הוא מהתקופה הזו של יציאת מצרים... אתה בונה סוכה ואין לך מושג לכמה זמן... האם ללילה אחד או לתשע עשרה שנה... **ופה ה"נעשה ונשמע" קורה בפועל!!!** בקיצור: פתאום קלטתי שהמגרש האמיתי ביותר בהכנה למתן תורה זה דווקא החוסר שגרה שנקלענו אליה בתקופה האחרונה... דווקא המצב המשתנה והכ"כ לא עקבי... זה כעת הנעשה ונשמע שלנו!!! **רק מה? פה זה באמת תלוי בתפיסה שלי.**

כי עד היום לא חשבתי ככה וחבל... עד היום ישבתי כל הזמן וחיכיתי מתי אני אחזור לשגרה... **תבין:** בכלל שאני לומד יש איזה מתלה מסוים שעליו אני מניח את הכובע שלי!!! ומשום מה עד לפני כמה ימים היה תקוע לי בראש שכל זמן שהכובע שלי לא יהיה מונח על המתלה הזה... אי אפשר להתחיל להתכונן לחג השבועות!!! כן... תצחק תצחק... אבל לכל אחד מאיתנו יש את המתלה שלו... או את הקופסא שלו שרק ככה אני מתמקם ורק כשיש לי את הנתונים האלו והאלו... רק עכשיו אני יכול להתניע קדימה... אז זהו שלא!!!!

קבלת התורה זה בדיוק זה --- אבל הפוך!!!!!!

קבלת התורה זה אומר נעשה ונשמע!! רבש"ע: מה שתיגיד... באיזה סיטואציה... אני פה תמיד לשרותך!! יתכן שקלטתי את זה קצת מאוחר... אבל בינינו... זה לא מאוחר... יש לנו עוד שבוע ימים עד חג השבועות... ועדיין השגרה די רחוקה מאיתנו... והקב"ה רוצה מאיתנו כל יום את העבודה ה' של אותו יום... להגיד לך שזה קל? לא!! להגיד לך שככה תמיד זה יהיה?? גם לא!!! כי יש שגרה!!! יש כזה דבר שקוראים לו שגרה!!! אבל ס"ס אנחנו עכשיו לקראת קבלת התורה... ולקבלת??!!?? צריך לקבל כל סיטואציה!! אני מקבל על עצמי עול תורה בכל מצב!! ה' יעזור... עוד נחזור לשגרה... עוד תבא שגרה מבורכת... אבל החוסר שגרה שיש עכשיו... זה דאי לא מפריע לנו להתכונן למתן תורה... אלא ההיפך... דווקא תורם לנו... דווקא מפגיש אותנו בייתר שאת עם נעשה ונשמע של קבלת התורה!!!! אז הנה... אנחנו כעת ממש למרגלות הר סיני... כל מה שנותר לנו זה רק רגע של הפנמה והחלטה ולהכריז: נעשה ונשמע!!! וזהו... יצאנו לדרך...

המצב שלי עעעל הפנים... אין סימני השנה לקבלת התורה...

יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו...

אין בעל הנס מכיר בניסו... אין לנו כמעט ראש בימים אלו לשים לב איזה נס ה' עשה איתנו... בשבוע האחרון סו"ס הוקמה ממשלה... שכבר למעלה משנה ריחף עלינו איום חסר תקדים שתקום ממשלה של מחרפי מערכות אלוקים חיים וזה לא היה רחוק מהמציאות... ואמנם למעלה משנה שנתקיים בנו מקרא שכתוב: **"ויעזרם ה' ויפלטם!!!"** כן... אם שמת לב: כתוב בפסוק:

ויעזרם ה' ויפלטם!! יפלטם מרשעים ויושיעם!!

מה פשר הכפילות הזו? אלא יש שלב של "ויעזרם ה' ויפלטם!!" הם לא הצליחו להרכיב ממשלה... ושוב בחירות ושוב... השנה והחצי האלו זה גם היה חסד מה... הקב"ה כל פעם מחדש הפליט אותנו מהאויבים האלו... אבל כעת שסו"ס קמה ממשלה וכל מי שחירף מערכות אלוקים חיים נשאר בחוץ עכשיו יש בחינה של **"יפלטם מרשעים ויושיעם!!!"** עכשיו יש פה בחינה של ישועה... (אמנם קשה להגיד את זה כישועה גמורה... כי סו"ס אנו תחת שלטון הצינים שזה אף פעם לא יהיה אידיאלי... אבל בהחלט יש פה יציאת מצרים בלילות...) **ועל זה צריך להודות לה'!!!**

כי אם הייתה קמה ממשלה בהרכב אחר... היינו צועקים עד לב השמים מכאב לב... אז בבקשה... חובה עלינו לא לשכוח את החסד שה' עשה איתנו...

ואם כבר הגענו לכאן... יש משנה באבות: שמואל הקטן היה אומר: בנפול אויבך אל תשכח ובהכשלו לא יגל לבבך פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפר"

והשאלה כמובן מתבקשת: מה מצא שמואל הקטן בפסוק הזה ש... ש... שזה נקרא שזה מה שהוא היה אומר? **והחשבת לומר:** שהרי שמואל הקטן הוא הוא זה שחיבר ברכת ולמלשינים אל תהי תקווה! זאת אומרת: שמואל הקטן חי בתקופה שהיו הרבה מאבקים ומלחמות מול הרישעה ומול הזדים והמינים... וברגע ששמואל הקטן תיקן ברכה מיוחדת בעניין זה... מסתמא הגיעו גם ישועות... ועם ישראל ניצחו את המינים ואת המלשינים ואת הזדים... **אלא שאז!!! שמואל הקטן גילה בעיה חדשה!!!!** ב"ה התפללנו לה'... ב"ה נושענו... ב"ה הקב"ה שיבר ומיגר והכניע את הזדים... אלא שאז מטבע הדברים אנחנו מאוד שמחים... אנחנו שמחים שה' הכניע אותם תחנונו... וברגע ששמחים... אז בנפול אויבך אל תשחח... פן יראה ה' ורע בעיניו...

שמואל הקטן גילה שאמנם תקנתי ברכת ולמלשינים!!! והברכה הזו פועלת... אבל השמחה שאח"כ גורמת להחזיר את הגלגל לאחור... **מה עשה שמואל הקטן??**

הכריז בכל הזדמנות: רבותי... נכון אני תקנתי ברכת ולמלשינים?? אז בשביל לסגור את הקצוות אני מתקן לכם עוד משהו: **"בנפול אויבך אל תשחח!!"** אם תשכחו את זה... אז חבל... לחינם תקנתי ברכת ולמלשינים... הברכה תעזור... ואילו השמחה תחזיר גלגל לאחור...

ובכן: גם כשאנחנו שמחים על המצב החדש!! בנפול אויבנו לא נשמח... **ולמה???** **למה באמת לא לשמוח???**

פן יראה ה' ורע בעיניו!! אומרים המפרשים במקום: אם אנחנו היינו צדיקים גמורים והם רשעים גמורים אז בצדק וביושר ה' היה מכניע את הרשעים האלו מפנינו. אבל ברגע שגם אנחנו לא בסדר... ובכל זאת ה' הכניע אותם מפנינו כי הם יותר גרועים מאיתנו... אז אין לנו היתר לשמוח לאידים!! וזו באמת נקודה למחשבה... במה אנחנו הרבה הרבה יותר טובים מהם?? זו שאלה שצריך לתת עליה את הדעת... אגב: לא כל אחד מבין מה השאלה... אבל בשלמיות העבודה זו שאלה מאוד שאלתית ואכמ"ל!!!!

יש לי שאלה פשוטה: למה בקבלת התורה עם ישראל עמדו דווקא **למרגלות** הר סיני... לכאורה הרבה יותר מתאים שהם יעלו לראש ההר?? הרי הקב"ה יורד לקראתנו... הקב"ה מוריד את כל צבא השמים לכאן... לארץ... או אם הקב"ה מצידו עשה כבוד דרך יורד עד לכאן!!!! אז מן הראוי שגם אנחנו נעשה מצידו כבוד דרך... ואנחנו מצידו נעלה להר סיני... **כך... הרעיון הזה הוא לא המצאה...** ככה אנחנו רואים בבית המקדש... יהודי שרוצה להקריב קרבן לה'... אז ה' מצידו מוכן לבא לקראתו ולרדת ולשכון בהר המוריה... אבל גם מנחם נדרש לקום ולעלות להר המוריה... וקמת ועלית... ככה נעשה מפגש!!! הקב"ה מצידו יורד לבית המקדש... ואתה מצידך עולה לה' יראה!!!! וככה נפגשים...

אם ככה אז למה בהר סיני יש דגש מאוד חזק שעם ישראל נשארו דווקא למרגלות ההר?? **לא! לא עולים!** ולא רק שלא עולים... אלא השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצו... אל תעיו לעלות!!!! למה?? לכאורה מכל הסיבות שבעולם ראוי שאם החתן יצא לקראת כלה יורד משמי שמים עד לארץ... אז אנחנו גם נבטא את הנכונות שלנו וככיכול נעלה אליו??

והתשובה היא עמוקה מאוד:

כל העניין של מעמד הר סיני הוא שהקב"ה רוצה להוריד את התורה **לארץ!!!** וארץ פירושו עד למטה למטה!!! ה' רוצה לחבר שמים וארץ... ולכן ה' מוריד שמי שמים עד... עד... עד הארץ... עד למטה למטה... ולכן אנחנו צריכים להישאר דווקא למטה! כי אם אנחנו נעלה להר ושמם!!! שם נקבל את התורה... המשמעות היא שהתורה ירדה... אבל עד גובה מסוים ושם היא נעצרה וזה לא!!!! אסור שזה יקרה!!!! בשביל זה יש הקפדה מאוד מאוד גדולה שאנחנו לא נתקרב לקצה של ההר... אל תעיו לעלות אפילו חצי מטר בגובה של ההר... כדי שחלילה וחס התורה לא תעצור בגובה הזה... כי התורה חייבת לרדת עד למטה למטה... **כלפי מה הדברים אמורים??**

עם ישראל... שבוע לפני מתן תורה היו במלחמת עמלק!!! וכידוע: עמלק מסמל את שיא השפלות והארציות... אין כאן המקום להאריך אבל בגיליון זה כבר הוזכר כמה פעמים שעמלק לשם שנינו... הוא לא סתם אויב כמו פרעה או יוון שכופר בתורה או באמונה וכדו'

אדרבה... עמלק מסכים עם הכל... הוא יודע שיש בורא עולם ומצידו הכל בסדר... אבל אתה?? אתה כלום... אתה אפס... אתה זנב!!! עמלק בסה"כ לוקח את היהודי ומוזנב אותו... הופך אותו לשונוץ... אתה זנב... אתה שפל... אתה חתול... אין לקב"ה שום עסק איתך... אתה לא מעניין אותו... אתה בעל חיים בהמי כמו חתול שמתרוצץ מפח זבל לפח זבל... זה עמלק!!! עמלק לא נלחם בבורא עולם!!! אדרבה... הוא נלחם ביהודי!!! הוא לוקח את היהודי שבפרשת במדבר כתוב "שאו את ראש בני ישראל!!! היהודי שתמיד חי ברוכמות והגוף נמשך אחרי הראש... אחרי הנשמה במוח... הרי עמלק מגיע ליהודי ואומר לו... עזוב אותך ראש... אתה זנב... הכל נגמר בכיוב... הכל שטוח... אין ערכים... אין כלום... יאלה בא... בקיצור: לא נכנס יותר מידי לנושא... אבל נכנס את זה במילה אחת:

ההתרסקות הרוחנית הכי קשה והואדי הכי עמוקה זה... זה... זה עמלק!!! כל הנפילות של דורנו בענייני קדושה מול היצרים השפלים והנמוכים ביותר זה עמלק במיטבו!!!!

ומעתה: אם עמלק נלחם עם ישראל **בדיוק שבוע** לפני מתן תורה... המשמעות היא שההתמודדות הרוחנית הכי קשה והמקום הכי שפל שעם ישראל מצאו את עצמם בכל ארבעים שנה שבמדבר... זה קרה להם בדיוק בשבוע לפני מתן תורה!!! **אתה קולט??**

השאלה היא למה?? למה זה צריך לקרות בדיוק באותו שבוע?? למה הנפילה הכי גדולה צריכה לקרות בדיוק שבוע לפני היום הכי גדול???

אז הנה!!! התשובה היא פשוטה מאוד:

אבא שבשמים רוצה להוריד תורה **לארץ!!!!** הוא יתברך רוצה להוריד את התורה דרך סולם שאמנם ראשו מגיע השמימיה... אבל רגליו מוצבות **ארצה...** ואבא שבשמים רוצה שהתורה תרד **עד עד עד ארצה!!!!** ושם **"ארצה!!!!"** צריך שיהיה משהו שיחכה שם ככיליון עיניים ויעמוד עם שתי ידים פתוחות לרווחה כדי לקבל את התורה...

ומעתה: בשביל שבאמת יהיה שם משהו בארץ שיעמוד שם מוכן לקבל את התורה... בשביל זה צריך **שדוקא** שבוע לפני חג השבועות... בדיוק אז יגיע עמלק ויגרור את עם ישראל להתמודדות הכי הכי **ארציות** ושפלות שיכולות להיות... וברגע שעם ישראל יתייבשו!! בארציות הזו!!! כעת!!! כעת אפשר לגשת למתן תורה... כי יש פה משהו שמחכה ל **פ ר ג ל ו ת הר סיני!!!** למרגלות הר סיני... זה... זה לא רק בתחתית ההר!!!! אלא גם בתחתית ההתמודדות!!! הרגע... הרגע עזבו את רפידים... הרגע סיימתי מאבק מול עמלק שניסה להשטיח אותי לגמרי... לקחת את הראש שלי ולזנב ולעשות מהכל זנב אחד גדול... ובמרגלות האלו (תרתי משמע) אני עומד כעת ומקבל את התורה!!!!

אם עמלק לא היו נלחמים בישראל שבוע לפני מתן תורה... עם ישראל היו אמנם הרבה יותר **למעלה**... אבל התורה לא הייתה יכולה להגיע לגמרי **למטה**... אם מלחמת עמלק לא הייתה שבוע ימים לפני מתן תורה... אז היה מתקשר אלי בחור ישיבה בדור 2020 והיה אומר לי: תקשיב... הקב"ה אמנם מצווה אותנו בתורתו לשמור על העיניים ולהחזיק חזק בענייני קדושה... אבל אני לא מאמין שה' דיבר עלי... כי אני נמצא בכאלו ניסיונות קשים בענייני קדושה שעזבו... עזבו אותך... על זה ה' לא דיבר... יש גבול!!! הקב"ה פנה לאנשים שהיו במקום יותר מרום ממנו... נו... לך תתווכח איתו... אולי הוא צודק???

אז זהו!!!! שכל הלכלוך הזה שאתה מתמודד איתו... קוראים לו עמלק!!! ובדיוק איפה שאתה נמצא כעת... שם!!! שם בדיוק עם ישראל עמדו **שבוע לפני מתן תורה**... שבוע לפני מתן תורה הגיע עמלק ליהודי והראה לו איך הוא זורק מילותיהם של ישראל... איך הוא לוקח את התחום הקדוש ביותר אצל העם היהודי ועושה ממנו גיחוך ושפלות ומילוי ספוקים בהמי... שם!!!! בג'ורא הזו וברפיש הזה עם ישראל בוססו שבוע ימים לפני מתן תורה... **ולשם הגיעה התורה!!!!** אם ככה אז תהיה רגוע... אתה בפנים... אתה בחברה טובה... אני לא נבהל לשמוע שאתה מתמודד בדיוק עכשיו עם הניסיונות האלו... הניסיונות האלו מוכרים לעם ישראל... דווקא לניסיונות האלו יש יחוח שמזכיר להם את ערב מתן תורה... גם לשם הקב"ה מגיע... דווקא שם הקב"ה מחכה לך שתפגין לו נאמנות ותמחה את העמלק שבך!!!!

ויסעו מרפידים!!!! ולשעה אחת באו למדבר סיני... תוך שעה אתה בפנים!!!! קום!!!

כמה מילות פרידה נרגשות לביהכ"ס המאולתר:

ללומדי דף היומי בימים אלו (ולאו דווקא...) זוכים אנו ללמוד בשבוע זה את פרק כלל גדול... שכשמו כן הוא... הוא הפרק היסודי ביותר במסכת שבת שבו המשנה מונה לנו את האבות מלאכות ארבעים חסר אחת...

ואני מוכרח לשתף אותך בגילוי עצום שהתגלה לי השבוע!!! תמיד ידעתי של"ט מלאכות של שבת הם כנגד ל"ט מלאכות שנעשו במשכן... נכון?? כמו שכולנו יודעים... אבל השבוע פתאום שמתי לב... שכל הל"ט מלאכות האלו שנעשו במשכן... מדובר רק במלאכות שנעשו ביחס ליריעות המשכן ולקרשים וזהו!!! כלומר: למי שידע... מלאכת המשכן זה משהו מאוד רחב ומקיף... עשו ארון ושלחן ומזבח וקלעים ואדנים ויתדות וקרסים וכו' וכו'... אבל כל זה לא בתמונה!! כשמדברים במסכת שבת על ל"ט מלאכות **שהיו במשכן**... מתמקדים באופן נקודתי רק על המלאכות שנעשו סביב היריעות של המשכן והקרשים!!! וזהו!!! אין התייחסות למלאכות שנעשו סביב הזהב לכפורת... וגם לא מתייחסים ליציקת זהב של המנורה... כי רק המלאכות של היריעות והקרשים... זה שמעניין אותנו לגבי שבת... **הלא דבר הוא**... באמת מה הפשט בזה??? מה מיוחס דווקא במלאכות של יריעות המשכן... שרק אותם אנחנו מחשיבים לעניין שבת???

צריך לומר: **שיריעות המשכן זה... זה הקפסולה!!! זה האוהל!!!** זה האביזר שהעניק למשכן שם קורת גג ששם משכן הארון והכרובים... זה ההנקודה של בית המקדש!!! עם כל הכבוד למלאכת המשכן הכללית... עם כל הכבוד למנורה ולשלחן ולקטורת ולמזבח... אבל היריעות זה הבית!!! תחת קורת גג זו עם ישראל זוכה להתייחד עם קוב"ה...

ואותו דבר בשבת... כל הל"ט מלאכות של שבת... המטרה העיקרית שלהם היא להכניס אותך לבית משותף עם הקב"ה... לקורת גג משותפת... ולכן אם יש כבר הקבלה בין מלאכות שבת למלאכות המשכן... זה סביב **האוהל!** סביב אותו מקום צנוע שבו מתייחדים חשוק ונחשק...

הקורונה התפרצה בדיוק ביום שבו התחלנו מסכת שבת!!!

ביום שבו התחלנו לעסוק בל"ט מלאכות של שבת... באותו יום התחלנו להיות מגורשים אט אט מהאוהל... עד שבר"ח ניסן נתקיים בנו "אוהלי שודד וכל מיתרי ניתקו, בני יצאוני ואינם, אין נוטה עוד אהלי ומקים יריעותי" (ירמיה י') המקדש מעט שנבנה בל"ט מלאכות התפרק...

וכעת בימים אלו נדרש מאיתנו להפשיל שרוולים ולהתחיל שוב לחזור למלאכת המשכן מעט... ולבנות אותו באהבה בל"ט מלאכותיו...

בהזדמנות הזו אני רוצה לעורר נקודה עדינה ודקה

למחשבה:

מי שלומד כעת מסכת שבת... זה מפליא לראות איך שכל מלאכה **הכי שולית חוטרת** סביב יריעות המשכן נבדקת בזכויות מגדלת ונהפכת להיות אחד מל"ט מלאכות שבת... רוצה דוגמא?? מלאכת קושר ומתיר... מאיפה היא נלמדה?? בגלל שהאומנים שעשו את היריעות היו צריכים תכלת... בשביל זה היו צריכים לצוד חלזון ביים... ובשביל זה צריך לקשור רשת של דייגים... אז הנה!!! כאן!!! בסיטואציה הזו ירד לעולם מלאכת קושר... לדורי דורות אם מישהו יעשה קשר של קיימא יהיה חייב... למה?? כי פעם פעם... האומן שהיה צריך תכלת ליריעות... ובשביל זה צריך לצוד... אז הוא היה צריך לקשור את הרשת... הלאה... מלאכת בונה... מאיפה היא נלמדה?? מאותו אומן שרצה לצבוע את היריעות... אבל בשביל זה צריך לבשל את הסממנים... ומה לעשות שבנתוני השטח לא היה לו לא תנור ולא כיריים... נו... מה עושים?? לא היתה ברירה... הוא נאלץ לתקוע שלוש פטפוטים בארץ ועליהם להניח את הסיר של הסממנים והנה בונה... אתה שומע?? הסיטואציה הכ"כ שולית וצדדית ורחוקה הזו במלאכת יריעות המשכן... היא היא הורידה לעולם את מלאכת בונה שאנחנו מתחככים איתה מידי שבת בשבתו הלכה למעשה... וכן הלאה...

איך אתה מסביר את זה??? איך אתה מתמודד עם זה??

תמיד כשאני לומד את הגמרות האלו... מתעוררת לי בלב איזה מחשבה זרה של דור 2020... נו... באמת... תעשה טובה... מה זה הפיצ'פקס האלו?? וכי בגלל שמצאו באחת היריעות איזה תולעת ובמקום לקחת את היריעה ולשים אותה בפח ולהביא אחרת... אז לא!!! קרעו באותו מקום ותפרו בחזרה... ולכן??... לכן אסור לי לפתוח שקית חלב בשבת בגלל חשש מלאכת קורע על מנת לתפור...??

נו... באמת... עזוב... אני לא הייתי עושה את זה... אני הייתי מתקתק את העניינים... הייתי אומר לזרוק את היריעה לפח ועושה חדש...?

אני לא הייתי נותן לאומן לעשות פטפוטי כירה כמו בזמן "אנו באנו" אם הייתי רואה אותו מסתבך... הייתי רץ לחנות חשמל יוקרתית ומארגן לו תרומה של כיריים חדישות היישר מחברת תדיראן... ואז בכלל לא היינו צריכים להגיע למלאכת בונה... **נו... אז איך אתה מבין את זה???**

מה התשובה??? כנראה... כנראה... כנראה שהקב"ה לא באמת צריך את הכיריים שלי מחברת תדיראן!!! הקב"ה לא צריך את הפתרונות הקלים שלי... את ה-וי שאני רוצה לסמן על כל משימה שסו"ס סיימנו איתה... הקב"ה גם לא צריך את המיכשור המתקדם שלי...

כי אל תשכח!!!! אל תשכח שאם הקב"ה באמת באמת רוצה בית... הוא ממש לא צריך אותי... כי **הנה השמים ושמי שמים לא יכלכלוך-- אף כי הבית הזה...** אלא מאי??? **הקב"ה רוצה את הביטוי האישי שלי!!!** ה' פונה אלי שאני אבנה לו בית כי הוא מתענג על

הנכונות שלי... הוא רוצה לראות את הביטוי האישי שלי... הוא רוצה לראות את טביעת האצבעות שלי!!! רק שלי!!! הקב"ה לא רוצה את המצת האוטומטי של תדיראן... ולכן דווקא האומן הזה שנתן את כל הלב שלו למשכן והוא היה צריך אביסלע צבע... והוא הסתבך איך מבעירים אש והוא הצליח לאלתר איזה פטפוט כירה ועליה הוא בישל עוד 100 גרם צבע... הכירה המאולתרת שלו חביבה אצל הקב"ה הרבה הרבה יותר מהעמדת פלאזמה הענקית שתרמנו לכניסה לבית הכנסת!!!

הריקמה הלא סימטרית שסבתות שלנו רקמו על הספרי תורה והפרוכות של פעם (כן... בכל בית כנסת יש יש כאלו...) זה חביב אצל הקב"ה הרבה הרבה יותר מהכיתובים הדיגיטליים המדויקים והמתוקתקים והמרשימים של דורנו אנו... העששיות המעוממות שהודלקו פעם בבית הכנסת ע"י יהודים שהביאו עם כל הלב נר למאור בשביל להרבות אור יקרות בביהכ"ס... האור הזה חביב אצל הקב"ה עשרות מונים יותר מציד התאורה היוקרתית והמשוכלל שמחכה לנו בשורה השלישית בארון חשמל שבבית הכנסת... **כי ה' רוצה את הלב שלנו!!! את הטביעת אצבעות האישי שלנו!!!** ואם אתה עדיין לא מבין לגמרי על מה אני מדבר... תלך פעם לביקור באיזה בית כנסת קטן וצנוע של יהודים זקנים מפעם... תסייר שם... תנשום את האוירה... ואז אולי תבין...

הבתי כנסיות האלו בדרך כלל הרבה פחות מפוארים ומושכי עין מבתי הכנסיות המרהיבים שלנו... אבל מה שכן... אתה רואה שם לב... אתה רואה מכל פינה שיש פה אנשים שהתייגעו איך לפאר את הבית מקדש מעט והם השקיעו בזה לב ונשמה... הם לא השקיעו מצ'ינג בשביל לגייס הוראות קבע... ויאאלה יצאנו לדרך... לא!!! הם כבר חמישים שנה פה... כל פעם תוקעים עוד איזה מסמר נוסף לחזק את השלחן... ועוד איזה מדף תלוי חדש... וכשאתה פותח את הסידורים אתה רואה שיש פה מישהו שישב עם דבק והדביק כל מיני חצאי דפים קרועים... מישהו פה נתן לב!!! (בינינו... אצלנו אם יש סידורים קצת שימושיים בביהכ"ס... מישהו יושב להדביק?? איפה?? צ'ק אחד של חמש מאות שקל ועשרים סידורים של אור חדש ניצבים כמו חיילים) ואם משהו נקרע בפרוכת אתה רואה שאחת מנשות המתפללים ישבה ותפרה את זה עם כל המסירות... יש פה טביעת אצבעות... יש פה ביטוי אישי של יהודי שחי פה ומבטא את עצמו!!!

ובעצם למה ללכת רחוק... למה ללכת לבתי כנסיות של הזקנים... עזוב!!! בא נדבר על הבתי כנסיות של הקורונה...

לך לבית הכנסת המאולתר שבנית לעצמך יחד עם השכנים בחודש האחרון... תסתכל ותגיד לי מה רואים שם... אמנם הבית כנסת כל כולו עראי... זה לא מצב אידיאלי... אבל בכל זאת מה אתה רואה שם???

אתה רואה עוד איזה דיקט שמישהו תקע פה בשביל שזה יראה יותר סימפטי... ויש פה מישהו שהביא איזה ברזנט בשביל שלא ירד גשם על הספר תורה... ומישהו פה אירגן כסאות... ואולי אפילו טיפה יישר

אתה יודע לאיפה אני לוקח את זה?? הנה... מצאתי משהו עדכני!!! היות ואני כותב עלונים... ובמחשב שלי באופן עקרוני אין חיבור למייל... כתוצאה מזה אני צריך כל פעם מחדש לחבר דיסק אונקי למחשב שלי... להעביר קבצים... להוציא את הדיסק אונקי... ללכת למחשב השני... שוב לחבר... שוב להעביר... ואת הפעולה המעצבנת הזו אני עושה לפעמים עשר פעמים ביום!!! וכשמגיע איזה חרדי "חדש" ורואה את ההתנהלות שלי הוא תופס את הראש... תגיד לי: אתה מתקופת הביניים?? השתגעת?? תחבר את המחשב למייל ודי... לא תצטרך כל פעם מחדש להוציא ולהכניס ולהעביר ולחזור ושוב ושוב... וזה באמת קשה!! כי זה מעעעעעעעבן...

אבל עכשיו אני חושב לעצמי... מה אמרת?? שזה פרימיטיבי??

אין בעיה!!! הנה לך מלאכת הוצאה והכנסה והעברה ארבע אמות ברשות הרבים... הרי מאיפה נלמדה מלאכת הוצאה והכנסה??

מזה שכל כמה זמן היה צריך לפרק את המשכן... ואז הליים היו מפרקים את הקרשים ומכניסים לעגלות- וזה **הכנסה**... ואז מוציאים מהעגלות- וזה **הוצאה**... והנה מעבירים ד' אמות ברה"ר זה העברה בינינו... זה מאוד מעצבן... רק עכשיו הקמנו את המשכן... ושוב צריך לפרק אותו... ולהטעין אותו שוב על העגלות... לא חבל??? צריך לארגן איזה חברת הובלות עם מנוף... שתרים את המשכן כולו כמו קרוואן ותעביר אותו שם כמות שהוא... אה... מה אתה אומר על הרעיון המדהים הזה?? אז זהו!!! שבשביל זה הם היו דור דעה והם הבינו שאם הקב"ה מבקש לפרק ולבנות מחדש זה לא שיש לו פה בעיה טכנית שצריך לסמן עליה וי... הקב"ה כעת מזמין ביטוי אישי שלי בהוצאה והכנסה שלי... וכשאתה עושה את זה... זה לא איזה שירות לקוחות. זה תהליך חביב ומסומן אצל הקב"ה ונחשב **מלאכה חשובה** ולדורי דורות זה יסומן כמלאכת הוצאה והכנסה שחצי מסכת שבת עוסקת בה.

על אותו משקל כאן: אני יכול להמשיך להתעצבן ולקטר כל פעם מחדש... אאוף... עוד פעם להכניס את הדיסק אונקי ולהוציא... אאוף... עוד פעם נגמר המקום במצלמה... וצריך להעביר תמונות למחשב ולפנות... די... אין לי כח... אבל לא!!! תשנה דפוס חשיבה... תבין שהקב"ה מזמין פה **מלאכת הוצאה** של אונקי!!! ומלאכת הכנסה של אונקי!!! ומלאכת העברה של קבצים... זו מלאכה חשובה!! כן... המלאכה הזו שאחרים רואים אותה כפרימיטיבית... תסמוך על מלא כל הארץ כבודו שאם הוא מזמין את זה... הוא לא מזמין פה שירות הובלות... אלא הוא רוצה פה את עצם הביטוי שלי... זו תפיסה אחרת לגמרי!!! אז עם הבית כנסת נסדר... אנחנו שמחים לחזור לבית הכנסת המפואר ולהעריך את זה...

אבל להעריך לא פחות את המעשים הקטנים שלנו שאצל הקב"ה יש פה הזמנה אישית של ביטוי!!! מלאכה חשובה שמונצחת לעד!!!

אלפי לומדים... ואילו הקב"ה מתרגש יותר מבחורים שיושבים ולומדים בצניעות ובקפסולה... אולי טעונו לגמרי בכיוון... הרי בינינו... מה תופס לנו את העין?? בית כנסת שיש בו אלפי מתפללים... כולל שיש בו מאות רבות של אברכים... אותנו זה מרגש!!! יש פה מה להראות!!! יש פה מפגן עוצמתי של תורה ועבודה!!! אבל מי אמר שאת הקב"ה זה גם מרגש?? אולי הקב"ה יותר מתרגש לראות את הביטוי האישי שלי בבית מדרש קטן ומצומצם??

תוך כדי שאני כותב שורות אלו... אני פתאום תופס את עצמי... רגע... בעצם מה... מה... מה אני בדיוק רוצה עכשיו?? אני רוצה לחזור אחורה?? אני רוצה לחזור ל"אנו באנו..." לעששויות של הבית כנסת של פעם?? וכי אני רוצה להחזיר את הבתי כנסיות אחורה... שיהיה שם טפט כזה מיושן של זקנים?? ברור שלא... לא זו הנקודה... אז אני חייב להודות בגילוי לב: אני בעצמי לא לגמרי מצליח להגדיר מה מפריע לי... אבל אני כן בטוח שכל אחד מדור אחד לפני שקורא שורות אלו מבין מצוין מה פה "מרגיש לי"... כן... משהו קרה בקורונה האחרונה שמצד אחד החזירה אותנו אחורה... מצד שני אני פתאום מזהה משהו טוב שהיה פה... וכאילו אנחנו הולכים להפסיד אותו... בא ננסה ביחד למצא לזה מילים... אז דבר ראשון: מלאכת המשכן כבר מאוד עזרה לי לזהות קצה חוט... כשעמדתי מול אותו אומן שמתייגע לייצר איזה כיריים מאולתרות בשביל לצבוע עוד איזה קלח של ארגמן ליריעות... וקוב"ה מכריז דווקא על זה כמלאכה חשובה!!! התיאור הזה מאוד מוכר לי מהתקופה האחרונה... בחודשיים האחרונים פתאום כולנו נהיינו פרימיטיביים כמו האומן הזה... פתאום אני מוצא את עצמי עומד עם איזה נורת חירום ומתייגע איך לקשור אותה לעמוד באלכסון... שברנו את הראש ביום ששי איך לפרוש איזה אוהל עראי בשביל הספר תורה במידה וירד גשם... ובינינו... תוך כדי גחכנו על עצמנו... אוי... מה לי ולברזנט הסורר הזה?? מה זה הפיצ'יפקס האלו?? תן לי לחזור לבית הכנסת החדשני ששופץ לאחר המציג שנעשה לפני שנתיים... תן לי להשאיר איזה הודעה בפלאזמה ולשלם את העליה בנדרים...

אבל לא!!! דווקא פה יצא לי להתבטא הרבה יותר!!! דווקא בבית כנסת המאולתר הזה השארתי הרבה ביטויים אישיים!! יש פה טביעת אצבעות שלי!!! ניכר פה הלב והנשמה שאני במו ידי השקעתי כדי לשכן את שמו יתברך במקדש מעט ועראי הזה... והקב"ה מחשיב את זה **כמלאכה חשובה!!!** איפה הקב"ה יקבל את זה בבית הכנסת המשופץ?

נו... אז שוב: תכל'ס... מה אתה רוצה עכשיו?? אתה רוצה להישאר בבית הכנסת המאולתר?? אתה רוצה להרוס את השיפוץ המפואר?? לא!!! אז מה כן?? אתה יודע מה... **לפחות להחשיב!!!** לפחות להמשיך להחשיב את המעשים הקטנים שאנחנו עושים!!! כשכבר כן יוצא לנו לעשות כל מיני מעשים קטנים... אנחנו נוטים לזלזל בהם... כי הפיתוח הטכנולוגי שלנו הרגיל אותנו להתנהלות הרבה יותר דיגיטלית ומהירה ולא מכנית... וכשפתאום כן צריך לעשות משהו אז אתה מזלזל בזה... אתה מגחך לעצמך... ואתה יודע מה??

תוך כדי שאני כותב... פתאום מצאתי רעיון ישומי...

את הקרקע... בקיצור: ניכר פה יד אדם!!! יש פה אנשים שהשקיעו מחשבה ולב כיצד לרומם בית אלוקינו... לעשות מה שאפשר...

פה!!! במנייני המרפסות... פתאום הרגשתי משהו חדש!!! משהו שלא היכרתי!!! הרגשתי שהתחלתי להתבטא... הקב"ה מחכה לביטוי הזה כ"כ הרבה שנים... איפה זה היה עד היום?? נו... איפה?? תגיד אותה?? אנחנו תעשייתיים!!! הכל ממוחשב!!! הכל דיגיטלי!!! הכל אמנם מפואר מאוד (וכל הכבוד) אבל מתכתי... וה' משתעשע דווקא מהקשר שנפלה בו תולעת ומישהו ניגש לטפל בזה במסירות וזה!!! זה נחשב אצל הקב"ה מלאכה חשובה... ה' משתעשע על הביטוי האישי שלנו!!!

ואת הנקודה הזו די שכתנו!!! כשאתה מגיע היום לבית הכנסת גדול... אתה פוגש פה יד אדם?? כמעט ולא!!! אתה אמנם רואה עוצמה! אתה רואה שיש פה המון מתפללים... והכל מעוצב יפה ובטעם... אתה רואה שיש פה שיפוץ ברמה מאוד גבוהה... אתה רואה שהעסק מנוהל ביד רמה... וכל הכבוד... ברור שזה נפלא... אבל הלאה... יש פה ביטוי אישי?? יש פה טביעת אצבעות של יהודי שהקב"ה יכול להצביע ולהגיד... הנה... הנה הלב של יענקלה שלי?? לא!!! לא כ"כ!! זה חסר!!!

דא עקא שזה עיקר!!! והעיקר הזה חסר מן הספר!!!

לך לבית כנסת ספרדי קטן של יהודים מפעם ושם תראה איזה צנצנת עם הדסים... אתה רואה את הדבר הקטן הזה?? משהו קטן את ההדסים האלו לכבוד הבית הכנסת!!! ויש פה איזה מודעה קטנה של בריך שמיה... משהו יום אחד הגיע ותרום את זה לבית הכנסת...

אז נכון שאין שם אוצר ספרים כזה עוצמתי כמו שיש לך בביהכ"ס ונכון שהבית כנסת הזה לא פתוח 24 שעות כמו שהבימ"ד שלך פתוח... ונכון שבבית כנסת הפצפון הזה לא הושקע אפילו עשירית מהשלוש מיליון דולר שהושקע על הבית כנסת שלך... **אבל מי אמר** מה שמעניין את הקב"ה?? **מי אמר** שהקב"ה מחפש דווקא בתי כנסיות אדירים?? אולי הקב"ה יותר מתרשם מהטוהו והמיסך והעושה שני בתי נירין שלך עם כל הלב ליריעות המשכן?? אולי הקב"ה מתענג יותר על פטפוטי כירה שאותו אומן הכניס את כל נשמתו בשביל שיהיה לו עוד קצת צבע לצבוע את יריעות העיזים?? אולי הקב"ה רוצה את הביטוי האישי שלך...

והכי הכי: **אולי הקב"ה רוצה אותך!!!** ה' פחות רוצה את ההמוניות הגדולה הזו... אולי הקב"ה גירש אותנו מבית הכנסת כי הוא רצה לפגוש את הבית כנסת שבנינו לו בעבודת יד ולא רק תעשייתי ודיגיטלי...

אולי הקב"ה לא מתרגש מכל מה שמרגש אותנו...??

אולי אנחנו מתרגשים מיישבות ענקיות עם

"למען לא נבויש..." - מושגים בסיסיים בהלכה.

כמה הערות פרקטיות לחג השבועות!! מתוך ההוי הישיבתי...

א. מי אנו שניכנס לפולמוס מה ללמוד בליל חג השבועות, האם ללמוד תיקון או ללמוד גמ', מה שברור: נגלה ההשגחה העליונה שיש כאלו שלומדים כך ויש כאלו שלומדים כך, אזי בלילה גדול זה לא נותר לנו אלא לקיים "ויחן שם ישראל כנגד ההר" כאיש אחד בלב אחד, וראוי לכל אחד לכבד את הנהגתו הקדושה של חבירו, ולא ינסה לגרור אותו בכל מחיר שיעשה כמוהו...

ב. מחזי שעה ואיך לפני עלות השחר אסור לאכול מזונות כשיעור כביצה, (ומעלות השחר ואיך זה כבר אסור מדין "לא תאכלו על הדם" כמו כן יש ליהרר מעלה"ש שלא לשאול בשלום חבירו קודם התפילה)

ג. ברגע שהגיע עלות השחר, זו הזדמנות לקיים את המגז"א הראשון שמביא בשם השל"ה שיש עניין לחבר יום ולילה בתורה או בתפילה, **אבל דא עקא!!!** שדווקא בשעה זו יש ספק שהרי מעלה"ש ואיך אנחנו מתחייבים בברכת התורה, וכיון שיש שיטות חלוקות מתי עלה"ש (ובין שתי השיטות יש רבע שעה בערך) א"כ כל זמן שאין משנה סדורה בזה, אזי יש כאלו שנמנעו בעשרים דקות האלו שלא ללמוד, ויש שלא הקפידו, עכ"פ מה שברור שלבקש מה' ולשפוך צקון לחשו, זה ודאי מותר ומאוד מומלץ, כי במקרה או לא במקרה זו העת רצון הכי נשגבת בלילה, (כמבאר בשו"ע סי' א' סעיף ב), ובפרט בליל שבועות, ויש!!! יש על מה להתפלל בשבועות.

ד. פסוקי דזמרה, יש עניין גדול לומר בהתלהבות וכמונה מעות, ובפרט ביום זה משום שהוא יומא דהילולא של דוד המלך, ואם את ספר התהילים אין לנו זמן לקרא ביום זה, אזי ברכה מפורשת שבה אנחנו מזכירים את "שירי דוד עבדך" ודאי שיש לומר בדבעי,

ה. רק לשבר את האוזן: **הרגעים הגדולים ביותר בחג השבועות**: א. בשעת קריאת התורה. ב. בקדושת כתר של תפילת מוסף!!!! וכאן המקום של כל אחד מאיתנו לעשות את החשבון נפש האישי שלו, מה קורה איתי אז?? ואם לאחר לילה שלם של לימוד המחזיר הוא שבשעת התפילה ראשי רכון על הסטנדר במצב מאוזן... אז צריך לעשות חושבים ולהשב הפסד מצוה כנגד שכרה... (ישנם כמה פתרונות ובקצרה: הפתרון המומלץ הוא כמו החסידים שמעדיפים ללכת לישון בשביל להתפלל מאשר להתפלל בשביל לישון, ולפני עלות השחר תמנה חמשה בחורים לא פחות!!!

שידאנו לער אותך מהמיטה בשעה שבע וחצי בבוקר, ולא יעזבו אותך עד שיקימו כן דין **העמדה והערכה וזה תנאי קודם למעשה!!!** (וביננו... אתה יודע למה אני מדגיש את זה...)

זה פתרון אחד, והפתרון השני הוא: אולי השתות איזה מושקה אנרגיה לפני עלות השחר... (לפעמים זה עובד ולפעמים לא) **והפתרון השלישי והכי מלחיצ הוא פשוט לחשב הפסד מצוה כנגד שכרה**, וללכת לישון בליל שבועות, אל תשכח שעמ"י, דור דעה הלכו לישון בליל שבועות, ולמה? וכי הם לא ידעו שיש עניין להיות ערים? אלא מאי? כנראה שהם העדיפו להירדם בלילה מאשר להירדם באמצע קריאת התורה, בקיצור: הם הלכו לישון... אבל בנינו הפתרון הזה לא מומלץ לכתחילה, אתה יודע למה??? בגלל שעלול להיות כך מחזיר תדמיתי בעיני עצמך על זה שישגת בלילה כשכולם למדו... ובפרט שהיות ובשטח מה שמקובל זה שכל הרגש וההתעלות והמצ"ב של שבועות מתנקז ללילה... אז מבחינה רגשית אתה מפסיד את החיבור לחג... זה נשמע לך אולי רגשי. אבל זה חשוב!!!

ו. נא לא לשכוח!!! יש בחג השבועות מצות עשה דאורייתא ד"לכם!! **וזה לא המלצה אלא חובה!!!** צריך להתענג ולשמוח ביו"ט באכילת בשר ושתיית יין והגר"א אומר שזו המצוה המיוחדת של חג השבועות

הצעידיה הרגלית מיריחו לירושלים לעדות החודש...

פניא דמעלי שבתא... יונדב ועתיאל מבני הרכבים רחצו פניהם ידיהם ורגליהם והתעטפו בסדינים המצויצים ויצאו לשדה של מצפה יריחו לקבל את השבת... אמרו: בואו ונצא לקראת כלה... בואי כלה...

בדרך הם באמצע לשון את מתני' דאלו נערות... וחיובא דקים ליה בדרכה מיניה... ואז!!! לפתע יונדב ערז!!! רגע רגע... אני... אני רואה פה משהו "חשוד" באופק... אני רואה משהו נוצץ... כן... זה הלבנה בחידושה!!! אני לא מאמין... הנה הלבנה של חודש סיון... מזל טוב חודש סיון...

יונדב ועתיאל הסתכלו אחד על השני בההלם... לאחר חצי דקה של שקט... לפתע עתיאל שאל בקול רועד... אתה רוצה להגיד לי שאנחנו הולכים לעלות בליל שבת הקרוב רגלית לירושלים להעיד עדות החודש?? כן... ענה יונדב בעיניים נוצצות!!! הוי... איזה עונג שבת זה... אין מעין עולם הבא יותר מושלם לחברותא הקדושה יונדב ועתיאל... לצעוד רגלית שש שעות מיריחו עד ירושלים... ובדרך לגרוס ולשון יחד את כל השלוש מאות הלכות חדשות שיעבץ חידש להם במגדל הפורח באויר... ו... וכל זה עוד בדרך לבית חיינו... טוב... אין לנו הרבה זמן... יש לנו לילה קיצי קצר... ועשר פרסאות הליכה מיריחו עד ירושלים...

יונדב חזר הבייתה... גוט שאבעטס!!! אמא והילדים תקשיבו טוב: ראית את הלבנה בחידושה יחד עם החברותא שלי... אני הולך לירושלים להעיד עדות החודש... אז נא להזדרז... קידוש...

יענקי התלהב... אבא שלי הולך לירושלים בשבת קודש להעיד עדות החודש... הוא רץ לספר לחברים שלו... ואל תשאל... התעוררה מהומה... פתאום הופיע פה יענקלה כהן... כולו מאוכזב... תגיד לי: זה נכון שאתה עכשיו הולך להעיד עדות החודש?? אאאוף... אני הסתכלתי בלוח (של הגלות) ודווקא ראיתי שהולך להיות שבועות ביום ששי... ושמתחי מאוד!!! כי ככה למחרת בשבת כל משמרות ההנהנה מקבלים לחם הפנים (אפילו ששבועות לא חל בשבת אלא בע"ש... בכל זאת, היות וכולם נשארים בהם, אז כולם מקבלים) אבל אם שבועות יוצא ביום חמישי, ו"חל יום אחד להפסיק בנתיים" אז עשר חלות מלחם הפנים הולכים למשמר הקבוע... ורק שתיים נשארים לאלו שנשארו בירושלים... יש לציין שיענקלה כהן לא היה שבע רצון מהעדות חודש הזו שלא מטיבה איתו... יונדב חיבק אותו באהבה... אל תדאג... אני אפצה אותך... בעזה"ש בתרומת דגן הראשונה שאני מפריש את הכהן הראשון שמקבל תרומה... רק תהיה בשמחה...

אחרי חמש דקות עוד דפיקה בדלת... והפעם יורם... תגיד לי: זה נכון?? זה נכון שאתם הולכים להעיד עדות החודש שר"ח סיון יוצא בשבת ולא ביום ראשון?? תעשו טובה!!! אל תעשו לי את זה... יש לי עכשיו בדיוק תשע עשרה בהמות... ואחת שצריכה ללדת כל רגע... ואני מאוד מקווה שהיא תלד כבר בשבת ואז יהיה לי עשרים בהמות כבר בכ"ט אייר... שזה הגרונות למעשר בהמה!!! אם אם אתה עושה לי את שבת א' בסיון... חתכת לי את המעשר בהמה!!! אין לי כעת עשרים... יונדב חיין... אוי יורם... אתה כזה יהודי מתוק... אני מאוד מבין אותך... אבל מה אפשר לעשות... ראיתי את הלבנה בחידושה... אתה יודע מה יורם?? אני אתפלל עליך שתטעה ותקרא לעשירי אחד עשר ואז יהיה לי שתי בהמות למעשר בהמה...

(יש לציין שהשנה באמת ר"ח יוצא ביום ראשון... אבל מצד הראיה ניתן שר"ח יהיה בשבת עצמה) ---השעה 11.00 בלילה... יונדב ועתיאל יוצאים מדושנה של יריחו... כן... שניהם בני דודים... מבני רכב... שניהם עוסקים בתורה בקדושה ובטהרה... כל הדרך עמלו בסברא דשמעתא בסוגיה דשוקת... ובדיבורא דמועדות... בחצות הלילה הם כבר הגיעו נוכח מעלה אדומים... וכשהם סיימו לגרוס את כל הפלוגתא דב"ש וב"ה בביצה הם כבר היו ראו מרחוק את גיא בן הינם... ואז!!! לפתע הם שמעו את קול שער הגדול שנפתח ואת גביני כרוז מכריז: עמדו כהנים לעבודתכם ולווים לשירתכם וישראל למעמדם... הוי... צריך להתחיל להזדרז... עוד כמה דקות מתחיל תרומת הדשן והקרבת התמיד...

והנה!!! אנחנו כבר עומדים קרוב מאוד להר הבית... אולי נכנס לרגע... אולי רק בשביל לזכות להגיד ברכת אהבה רבה בלשכת הגזית לכבוד ראש חודש סיון... אבל לא!!! אין לנו רשות!!!

אסור לשכוח שאנחנו פה מחללים שבת... קנינו שביטה ביריחו... ואין לנו שום היתר ללכת לירושלים ברגל... וההיתר היחיד הוא בשביל להעיד עדות החודש... ממילא אין לנו את הלוקוסס להיכנס למקדש... גם אם נורא מתחשק לנו... זה לא היה קל!!! אפשר עברתי על מקום שהתפללו אבותי וכו'?? איך אפשר לעבור על מפתן הר הבית ולא להיכנס!!! אבל אין ברירה... ממשיכים הלאה לכיוון בית יעזק... לבנתיים נקרא ק"ש...

והנה... הגענו!!! אוהו... מעניין... דווקא אין עוילים גדול... הייתי בטוח שיהיו פה אלפי איש כמו תמיד... אבל לא... יש פה כמה מאות אנשים בודדים... איזה נס שבאנו!!! אנחנו ממש ממש לא מיותרים!!! יונדב ועתיאל התיישבו בצד... באחד הפינות של החצר והמשיכו בתלמודם... לבנתיים התור התקדם... והנה!!! בעוד דקות ספורות אנחנו נכנסים לעליית קדש של נשיא ישראל רבן שמעון בן גמליאל!!! להקביל את פניו... ולא סתם... גם בראש חודש וגם שבת ועוד ר"ח סיון!!! נכנסנו אל הקודש פנימה... רשב"ג שאל אותנו ראשי פרקים... באיזה צורה... מתי ואיך?? ענינו בחרדת קודש ויצאנו...

ואז!!! יצאה ההוראה!!! ותוך דקות ספורות הגיע עדכון שכעת ברגעים אלו מקריבים שיעיר חטאת דר"ח... שני פרים איל אחד ושבעת כבשים... האמת היא שכל ראש חודש... כשמקריבים את שיעיר חטאת הירושלמים מחסירים פעימה... כי השעיר חטאת מכפר על טומאת מקדש וקדשיו שאין בהם ידיעה לא בתחילה ולא בסוף... ולכן תדע כלל: אם אתה רוצה לבקש מירושלמי שיקריב בשבילך קרבן... תבקש ממנו כמה שיותר קרוב לראש חודש!!! כי... כי יש כאלו שכל כניסה למקדש... מעוררת אצלם איזה חשש רחוק... לך תדע... אולי אני טמא בטומאת התהום ורובץ עלי כעת חטא טומאת מקדש וקדשיו... ואז התקווה שלי היא שיעיר חטאת של ר"ח שהוא מכפר על זה... אז אם בקשת ממני ביום כ"ז בחודש... נו... אני צריך לחכות רק שלושה ימים... אבל תאר לעצמך מישהו מבקש ממני להקריב ביום ב' בחודש... הוי... באמת... למה באת עכשיו?? למה לא באת שלשום... למה אני צריך לסחוב איתי ספק טומאת התהום חודש ימים עד שיעיר חטאת של ר"ח הבא?? (אגב: זה קצת נערות... אבל מסתמא יש לזה מקום...) למה אני מספר לך את זה עכשיו?? כי החודש לשם שינוי אין שום בעיה!!! כי בו' סיון מקריבים שוב שיעיר חטאת... ולא אחד אלא שתיים... כך שגם החששנים הגדולים ביותר רגועים אפילו בתחילת החודש לקראת חג השבועות שעליו נאמר: אם קבלתם עול תורתי, הרי הוא כאילו לא חטאתם מימכם... עכ"פ אנחנו כעת מעוכבים כאן בבית יעזק...

אמנם לא לגמרי עצורים פה... סו"ס רבן גמליאל תיקן שיש לנו אלפיים אמה לכל רוח... אבל לבית המקדש אנחנו כנראה לא נוכל להגיע... אבל אנחנו מרחימים את הלחם חום כיום הלקחו של לחם הפנים... ואנחנו גם רואים כבר את התכונה הנרגשת לקראת המיליונים שהולכים להופיע כאן בעליה לרגל של חג השבועות וגם מודעות חגיגות לקראת עונת הביכורים שמתחילה מיד לאחר חג השבועות... לא נותר לנו אלא לברך ברכת אהבה רבה מול לשכת הגזית בתחינה "והאר עינינו בתורתך" שנזכה לקבל את התורה באהבה...

ויתן שם!!! כאיש אחד בלב אחד...

ישנה נקודה פלאית מאוד בפרשת השבוע... התורה מונה את המספרים של כל ישראל לפי השבטים... ואנחנו קוראים... ובינינו... לא לגמרי מבינים מה העניין בכל המספרים האלו... מה איכפת לי אם בשבט יהודה יש 74 אלף... ואילו בשבט בנימין יש 35 אלף... מה זה משנה לי... העיקר שבשורה תחתונה יוצא שיש ששים ריבא יהודים בכלל ישראל... זהו... מה זה משנה לי כמה יש בשבט הזה וכמה בשבט הזה... אבל!!!! שים לב לנתון מעניין מאוד: בסוף חומש במדבר שוב משה מונה את ישראל ושוב!!!! בשורה התחתונה יוצא כמעט אותה תוצאה... שיש בכלל ישראל ששים ריבא יהודים... אבל!!!! יש הבדל גדול במקום!!!!

קח שני חומשים במדבר ותערוך השוואה ביניהם...
 אם בפרשת במדבר יש לשבט שמעון 69.000 הרי בסוף במדבר יש להם 22.000... ואם לשבט מנשה יש בתחילת במדבר רק 32.000 הרי בסוף במדבר יש להם 52.000... ואם לאפרים בהתחלה היו 40.000 הרי בסוף הם ירדו ל-32.000 ואם ליששכר בהתחלה היו רק 54.000 הרי בסוף יש להם 64.000 וכן הלאה וכן הלאה...
אתה שם לכו??? התוצאה בסוף היא אותה תוצאה (פחות או יותר)...

גם בתחילת חומש במדבר יש לעם ישראל שש מאות אלף!!! וגם בסוף יש להם גם שש מאות אלף!!! השאלה איך הם מתחלקים... אם פעם היה לשבט שמעון 69.000 ופתאום זה ירד ל-22.000... זה לא נעלם!!! אלא זה התחלק בין אחרים... לכל שבט יש עוד כמה אלפי אנשים... ואם לשבט יששכר יש 10.000 אנשים נוספים... זה כביכול על חשבון משהו... כי המספר ששים ריבא נשאר על עמדו... השאלה איך הוא מתחלק...
המשפטים האלו מוכרים לך מאיזהו מקום??? תנסה להיזכר...

להבדיל אלף אלפי הבדלות... להבדיל בין הקודש ובין החול... ככה זה היה בבחירות (שבי"ה סימנו איתם בשבוע האחרון)... פעם לא ידעתי איך מתחלקים הקולות... הייתי בטוח שנניח כל 24.000 קולות זה מנדט... וממילא יש סיכוי שיהיו פתאום מאתים מנדטים... עד שהסבירו לי שאין כזה דבר!!! יש רק מאה עשרים מושבים!!! והמושבים האלו חייבים להתחלק בין כולם... זאת אומרת שאם למפלגת ג' היה בהתחלה 8 מנדטים ופתאום זה ירד לשבע מנדטים... אז זה **לא ירד** אלא **עברו**!! זה עבר למפלגה אחרת... כי... 120 מושבים חייבים להיות... השאלה מה המרקם שלהם... לאיפה הם מתחלקים... מי יקבל וכמה...
אז להבדיל אלף אלפי הבדלות... את המהלך הזה אנחנו רואים גם כאן... גם בתחילת חומש במדבר וגם בסוף חומש במדבר התורה סופרת את כל השבטים!!!! ובסוף מספר ה"מושבים" יוצא אותו מספר... גם בתחילת החומש וגם בסוף התוצאה היא שיש ששים ריבא נשמות ישראל... למה?? כי אין השכינה שורה אלא על ששים ריבא ישראל!!! כל השאלה: **מה היה המרקם שלהם?? איך השישים ריבא האלו יתחלקו???**

אחד תלוי בשני!!! אם לשבט שמעון יש 69.000 איש... אז שבט מנשה יכול להסתפק ב-32.000 איש... אבל ברגע שקרה אסון ולשבט שמעון יש רק 22.000 איש... אוטומטית חלק גדול מהמספר הזה עובר לשבט מנשה... (לאו דווקא... אני רק נקטתי בדוגמא)... **ואתה יודע מה הפשט בזה???** אז באמת לצורך העניין בא ניקח את שבט שמעון ומנשה כדוגמא:
 שבט שמעון מייצג את העמידה בפרץ וקנאת ה' צבקות!!! ואילו שבט מנשה מייצג את הזהירות בענייני קדושה... כשיש לך שבט שמעון עוצמתי ומבוסס... שהם בעמדת כח והם מצליחים ליצור רתיעה והם לא נותנים לפרוץ את גדר הקדושה... ברגע שכלל ישראל נמצאים ביציבות רוחנית שכזו לשלכולם ברור שברגע שמישהו מתחיל לזוז קצת שמאלה וחי' נעשית נבלה בישראל מיד שבט שמעון נוטל חרבו בעקבותיו... כשה ככה... אז שבט מנשה יכול להרפות... לשבט מנשה יכול להיות מעט חיילים... לא צריך לדבר כל הזמן על ענייני קדושה... כי העסק בשבט!!!! ברגע שמעון בשטח... מנשה יכול לזוז לצד... אבל ברגע שבט שמעון נחלש... ברגע שכבר אין גודר גדר ואין עומד בפרץ... כאן אין ברירה!!!! כאן צריך להזרים חיילים לצבא של מנשה... כאן צריך להתחיל להזהיר כל היום על פגעי הקדושה... כי אין לך מספיק כח בשבט שמעון שישמור עליך...

הנה לך דוגמא... אתה מבין איך שאחד תלוי בשני???
 אתה מבין שברגע ששמעון מאבד 30.000 מושבים... חלק גדול מהם צריך לעבור ישירות לפלוגה של מנשה?? כי אחד מייצב את השני!! רק בתור מדגם... **כו... פרשת במדבר מדברת על צבא!!!** יש שנים עשר גדודים בצבא ה'. ישנם י"ב חזיתות!!!! כמה חיילים צריך לשים בכל חזית???

אין בזה כללים!!! זה מאוד מאוד תלוי במצב... מאוד תלוי במרקם... ביציבות... בשעת המכנסים פזר... בשעת המפזרים כנס... אם יש תחום מסוים בעבודת ה' שהוא חזק... יתכן שאפשר להרפות בדבר אחר... וגם ההיפך... אם כלל ישראל חזקים בערך אחד יותר מידי... יתכן שצריך לתרום קצת לטובת הערך השני...
 ---אם המפה הזו נכונה... אפשר על פי זה לקבל הסברים על הרבה קושיות בעבודת ה'...
בעבודת ה' רואים לפעמים סתירות מיניה וביה!!!

מצד אחד תלמוד תורה כנגד כולם... מצד שני: גדולה הכנסת אורחים יותר מהשכמת בית המדרש... מצד שלישי: ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו... ומצד רביעי: שקולה מצות ציצית כנגד כל המצוות כולם... ומצד חמישי: אין להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים... ואילו מצד שני: גדול הנהנה מיגיע כפו יותר מירא שמים... מצד אחד כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו... ומאידך: הלוואי אותי עזבו ותורתי שמרו... ואני יכול להמשיך למנות לך כאן עשרות ואפילו מאות סתירות מפורשות מערכים שונים בתורה... שמצד אחד אתה רואה שערך אחד בתורה הוא!!! הוא הכי חשוב ואין יותר ממנו... ומאידך אחרי רגע אני יכול להביא לך סיעה שלימה של מימרות שהערך השני הוא הכי חשוב... ולפעמים מתקבלת מין תחושה כזו שאיזה תחום בעבודת ה' שאני אחליט עליו... אני תמיד אוכל להוכיח לך שזה הדבר הכי חשוב בעולם...

ותכל'ס: מה האמת??? האמת היא שכל ערך ביהדות חולק מקום חשוב ומהותי לעצמו!!! השאלה היא מה נתוני השטח... זה משתנה מנתון לנתון...
אני אתן לך דוגמא: תאר לעצמך רב של קהילה רצינית שיש בה עובדי ה' גדולים... כולם ריאים וחרדים... מדקדקים קלה כבחמורה... אבל מטבע הדברים הם מחלוקת... וכל אחד

בטוח שהוא יתקן את כל העולם והידישקייט של כולם תלויה בו... והרב מנסה להשקית את המחלוקת... נו... מה הרב אמור להגייד?? רבותי... ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה!! בין אדם לחבירו זה דבר חשוב יותר מכל המאבקים הפנימיים שיש כאן... ואם יש פה מחלוקת אז שום דבר לא שווה... וביהמ"ק נחרב על שנתא חינם... הרב הזה צודק בדבריו?? **בטח!!!**

עכשיו: תחשוב שמאה מטר משם... יש בית כנסת של חרדים חדשים כאלו... שיהדות שלהם היא "בקליל" כזה... יש שם דווקא אורה מאוד טובה ועליזה... אבל חוסר רצינות... וגם להם יש רב!!! וגם הוא צריך להוכיח אותם... נו... ומה הוא אמור לומר להם?? כן... אהבת ישראל... עם כל הכבוד לאורה הנפלאה שיש כאן... אבל איפה האכפתיות לכבוד שמים?? אתה רואה שזה ליצידך מחזיק איפיון ביד... אתה רואה אותו מדבר באמצע חזרת הש"ץ... איך אתה יכול להישאר שאנן?? הרב מוכיח להם מפסוקים מפורשים בנביא איזה תביעה יש על כת חנפים... וכל מי שאפשר לו למחות ואינו מוחה וכו'... נו... ועכשיו בא ננסה להצליב את שתי

הדרשות של שני הרבנים... נו... זה סתירה?? **זה לא סתירה!!!**
 שניהם צודקים מאה אחוז!!! רק אחד מביא מלח ואחד סוכר... בעוגה צריך גם סוכר וגם מלח!!! כשיש בעוגה יותר מידי מלח... צריך לשים סוכר... וכשיש יותר מידי סוכר... צריך לשים מלח... הכל לפי המרקם... יש לכל דבר מקום בעבודת ה'!!! השאלה היא כמה ומתי...

כשיש לך בית כנסת שרוב המתפללים שם שבט שמעון... שלא מוותרים על קוצו של יו"ד... כאן נוצר מחסור נואש בשבט אשר שיקבל כל אחד... וכשיש לך בית כנסת שכולם שם אשר... צריך להביא לשם כמה מלמדי תינוקות משבט שמעון שיעמידו אותם במקום... וכן הלאה וכן הלאה...

שישים ריבא אותיות לתורה!!! ושישים ריבא יהודים נושאי המרכבה!! כל השאלה מה המרקם?? מה צריך לייצב?? לאיזה כיוון לסובב את ההגה?? פעם לימין... ופעם לשמאל... ולפעמים קדימה... ויש גם אחורה... (זו הסיבה שתלמיד שוטה זה הדבר הכי מסוכן והאסון הכי גדול!!! כי רב לפי צורך ולפי העניין מבין שצריך להתרועע על משהו מסוים... או לחילופין להבליג על משהו מסוים... מגיע התלמיד השוטה וממשיך לדהור על אותו קו בלי הבחנה!!! ההההה... זה עניין של נתונים שיכולים להשתנות מיום ליום... האם העוגה צריכה עוד חצי כוס קמח או עוד כוס מים... זה לא תמיד עניין של מתכון רשום... זה נתוני שטח... תוך כדי עשיית הבצק אתה קולט שיש צורך להוסיף או קמח או מים או עוד סוכר... יש פה דינמיקה!!!!)

מצד אחד אין להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים... אבל ברגע שזה מגיע על חשבון תורה... כאן צריך להזרים חיילים לשבט יששכר- לתורה וצריך לזכור שלא עם הארץ חסיד... ועם כל הכבוד ליראת שמים הרי תלמוד תורה כנגד כולם... ואז... בשלב מסוים נכנסים עמוק בתורה ושוכחים שיש יהודים פשוטים... כאן צריך להזרים חיילים לשבט דן שהוא מאסף לכל הממנות והוא מזכיר לנו שיש קירוב... ואז יכול להיות שיותר מידי זים לכיוון הקירוב ומתחילים לעגל פינות... כאן צריך להתחיל להזרים חיילים לשבט נפתלי השמרן... והוא מזכיר לנו לא לזוז מילימטר ממה שקבלנו מרבותינו... בקיצור: יש פה צבא עם שנים עשר חזיתות!!!! וצריך את כולם... וכמובן שכל אחד מאיתנו משוּבץ באחד מהצבאות... אבל צריך לדעת שצריך את האיוון שבין כולם!!!

--- מה שבטוח שחג השבועות בפתח... ובתי כנסיות ב"ה נפתחים ויחן שם ישראל כנגד ההר... כאיש אחד בלב אחד!!! חז"ל מדגישים שבאף אחד מהמסעות עם ישראל לא היו בשלום... אף פעם הם לא חנו כאיש אחד בלב אחד... רק בהר סיני!!! ולמה?? כי בהר סיני עם ישראל הבינו שלכל אחד יש מקום!!! ובכל אחד יש צורך!!! כלל ישראל הבינו שאם אנחנו רוצים לקבל את התורה ואת ככלל התורה זה רק אם אנחנו כאיש אחד בלב אחד!!! רק אם כולם פונים אחד אל השני פנים אל פנים ומוכנים ללמוד אחד מהשני ולקבל אחד מהשני אז יש סיכוי לקבל את כל התורה כולה... אבל אם כל אחד בטוח שהתורה נמצאת רק אצלו!!! אז לא שייך פה קבלת התורה!!! טכנית זה לא שייך!!! אל תשכח ש-לו רק בשררות הרשמיות ביותר שמעוגנות בתורה יש כהן גדול!! ויש מלך!! ויש נביא!! ויש תלמיד חכם!! וזה ארבע פירמידות שמנוגדות אחת לשניה מן הקצה אל הקצה... וכמעט בלתי אפשרי שארבעתם יהיו בשבט אחד וכ"ש לא באדם אחד... כי זה מחולק לשבטים!!! זה מחולק לפיסות שונות בעבודת ה'... שלכל אחד יש את החלק שלו שאנחנו צריכים אותו והוא צריך אותנו... את זה עם ישראל כן הבינו למרגלות הר סיני... ואת זה אנחנו צריכים להבין גם כעת...

מי שחושב שהוא יכול לעמוד לבד למרגלות הר סיני... ולקבל את התורה לבד!!!! טעות ביז'... הוא כן יכול לצאת ממצרים לבד... הוא כן יכול לשבת בצילא דמהימנותא לבד ולהתייחד עם הקב"ה... אבל למרגלות הר סיני... כאן צריך ויחן שם ישראל נגד ההר!!! כאיש אחד בלב אחד!!!!
 אבא שבשמים לא רוצה לתת רק לך את התורה... הוא רוצה לתת את התורה גם לחבר שלך השונה ממך... גם לשבט השונה ממך...
 כן... אל תדאג... שנה לאחר מתן תורה... בא' באיר מתחיל חומש במדבר ואז הקב"ה יחלק את כל השבטים לדגלים... לרוחות... כל שבט יקבל את הפינה שלו! את הביטוי היחודי שלו!! כן... יש לך פינה משלך... הביטוי האישי היחודי שלך לא נמחק!!! אבל זה יקרה רק אחרי מתן תורה... כי במתן תורה אתה מוכרח להבין שלקבל תורה אפשר רק יחד עם כולם...

בימים אלו אנחנו מקוים מאוד, שאנו הולכים לחזור בחזרה לבית הכנסת... כל שבט חוזר לנחלה שלו... כל מגזר חוזר לבית כנסת והנוסח שלו... כן... אין עיתוי יותר מתאים מפרשת במדבר... איש על דגלו באותות... אבל צריך לדעת ששבוע הבא מתן תורה!!! ובמתן תורה אנחנו שוב צריכים לצאת מבית הכנסת... אבל לא בגלל הקורונה... אלא בגלל שקבלת התורה צריכה להיעשות במתכונת של שטח פתוח... נטול מחיצות... ללא דגלים וללא נוסחיים... כאיש אחד בלב אחד...